

Arrest

nr. 186 825 van 16 mei 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 juli 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat R. WOUTERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 januari 2010 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 29 oktober 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoeker hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 54 548 van 18 januari 2011 opnieuw de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert. Op 3 februari 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker ter kennis gebracht.

Op 17 augustus 2011 dient verzoeker wederom een asielaanvraag in. Op 28 december 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep in bij de Raad die bij arrest nr. 79 829 van 20 april 2012 de beslissing van de commissaris-generaal bevestigt. Op 14 mei 2012 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker ter kennis gebracht.

Op 9 januari 2012 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 6 maart 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 19 juni 2012 dient verzoeker wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 27 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 11 april 2013 dient verzoeker een derde asielaanvraag in. De gemachtigde van de staatssecretaris beslist op 16 april 2013 de aanvraag niet in overweging te nemen met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 29 mei 2013 dient verzoeker een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 25 juni 2013 door de gemachtigde van de staatssecretaris onontvankelijk verklaard.

Op 9 juli 2013 dient verzoeker opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 24 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 31 juli 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.07.2013 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

*B., N. (R.R.:...)
nationaliteit: Kosovo
geboren te Kosovo Polje op (...)1971
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medische probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door B. N. die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch verslag arts-attache d.d. 24.07.2013

Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate*

behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar he land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Eerste middel: schending van de wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen dd. 29.07.1991

Deze wet schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor de beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De bestreden beslissing bevat geen uitdrukkelijke en voldoende motivering hetgeen een schending is van artikel 2 Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Dat de bestreden beslissing niet de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt.

' De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschreiding genomen' (RVST 04.03.1960, Brinkhuysen, nr. 7691. RVST, 30.09.1960, Janssens, nr. 8094, RVST 23.11.1965, Stad Oostende, nr 11.519.)

Verzoeker is ernstig ziek doch de aanvraag werd niet ten gronde onderzoek. Er werd enkel gesteld dat er een behandeling zou mogelijk zijn in het land van herkomst.

Verzoeker is nog wel degelijk ernstig ziek en brengt tevens een recent medisch attest bij waarin er gesteld werd er een behandeling nodig is in België

De beslissing van tegenpartij is dan ook verkeerdelijk gemotiveerd nu het niet bewezen is dat verzoekster in Kosovo daadwerkelijk toegang zou hebben tot de nodige medicatie.

Tegenpartij stelt enkel dat de gezondheidstoestand van verzoeker niet kritiek is er geen reëel risico is daar hij ook behandeld kan worden in Kosovo, maar heeft hier geen enkel onderzoek naar verricht.

Uit de bijgebrachte medische attesten blijkt wel duidelijk dat verzoeker ernstig ziek is en dat deze ziekte een bedreiging vormt voor zijn leven, indien deze niet behandeld wordt.

In de beslissing staat zelfs uitdrukkelijk vermeld dat de medicatie niet voorhanden is in Kosovo. Er wordt enkel gesteld dat er dan maar een andere medicament dient genomen te worden.

Tegenpartij gaat er zonder enig onderzoek gedaan te hebben tevens van uit dat deze medicatie indien al beschikbaar, tevens betaalbaar zou zijn voor verzoeker.

Uit de bijgebrachte medische attesten blijkt wel degelijk dat verzoeker een medische aandoening heeft die een ernstige bedreiging voor zijn leven vormt indien deze niet correct behandeld wordt.

Er is geen zekerheid dat verzoeker in Kosovo een adequate behandeling kan krijgen en dat deze tevens betaalbaar is voor verzoeker.

Verzoeker heeft deze medische problemen noch steeds en is noch steeds in behandeling.

Er kan dan ook geen twijfel over bestaan dat verzoeker een medische aandoening heeft waarvoor zij een permanente behandeling nodige heeft. Uit de bijgebrachte medische attesten blijkt duidelijk dat verzoeker nog in behandeling is en dat hij steeds medische verzorging nodige heeft.

Er kan dan ook geen twijfel bestaan over de medische aandoening en het feit dat hiervoor een adequate behandeling nodige is.

Gezien deze medische toestand is het voor verzoeker dan ook onmogelijk om terug te keren naar zijn land van herkomst aangezien verzoeker daar onvoldoende toegang heeft tot medische verzorging.

Dat de verwerende partij dan ook ten onrechte zonder verder onderzoek gesteld heeft dat verzoeker het land dient te verlaten terwijl verzoeker nog wel degelijk medische problemen heeft en tegenpartij geen enkele inspanning heeft geleverd om dit te onderzoeken.

Er kan dan ook geen twijfel bestaan over de medische aandoening en het feit dat hiervoor een adequate behandeling nodig is. Dit wordt overigens niet ontkend door de Dienst Vreemdelingenzaken. Deze stelt enkel dat de aandoening niet levensbedreigend is nu er ook in Kosovo een behandeling zou zijn. Waarop baseert tegenpartij zich ? heeft zij hier enig onderzoek naar verricht?

Niets is minder waar, in zijn land van herkomst zullen de problemen enkel toenemen en is er wel degelijk een gevaar voor het leven van verzoeker indien hij geen behandeling krijgt of niet de nodige medicatie kan aanschaffen.

Gezien deze medische toestand is het voor verzoeker dan ook onmogelijk om terug te keren naar zijn land van herkomst aangezien daar in tegenstelling tot hetgeen de Dienst Vreemdelingenzaken beweert, verzoekster onvoldoende toegang heeft tot medische verzorging.

Aangezien het voor verzoeker in zijn thuisland echter niet evident is om toegang te krijgen tot de nodige medische hulpverlening. Tegenpartij brengt geen enkel daadwerkelijk bewijs bij dat verzoeker in zijn land van herkomst adequaat zou behalend kunnen worden. Tegenpartij verwijst enkel naar algemene veronderstellingen die in casu niet concreet werden onderzocht voor het specifieke geval van verzoeker. Er ligt bijgevolg geen enkel bewijs voor dat verzoeker daadwerkelijk in staat is, gezien zijn medische problematiek, om het grondgebied te verlaten en in zijn land van herkomst voldoende middelen ter beschikking heeft of zou kunnen hebben om de levensnoodzakelijke hulpverlening te bekostigen. Tegenpartij gaat enkel van veronderstellingen uit die door geen enkel objectief element gestaafd worden.

Verzoeker heeft met zijn laatste geld de vlucht betaald naar België zodat zij in zijn land van herkomst niet beschikt over enig inkomen. Verzoeker heeft geen familie meer waar hij terecht zou kunnen en gezien zijn medische toestand is verzoeker tevens niet in de onmogelijkheid om nog te werken.

Indien verzoeker effectief zou dienen terug te keren naar Kosovo kan zij daar zijn levensnoodzakelijk medicatie niet betalen en heeft hij geen toegang tot de noodzakelijke behandeling.

Het is voor verzoeker dan ook onmogelijk om het grondgebied te verlaten en tegenpartij heeft onvoldoende onderzoek hier naar gevoerd en heeft de beslissing slechts lichtzinnig gemotiveerd.

Indien verzoeker daadwerkelijk dient terug te keren, kan hij geen beroep doen op familie en heeft hij geen toegang tot de noodzakelijke medische hulpverlening. Hij heeft hiervoor niet de financiële middelen en tegenpartij toont niet aan dat verzoeker daadwerkelijk aanspraak zou kunnen maken op gratis hulpverlening.

Hier is geen enkel onderzoek naar gevoerd. Krachtens de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridische aanvaardbare motivering, gebeurt van de door de overheid genomen beslissing.

Uit de voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridische aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridische onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Verwerende partij is derhalve tekortgeschoten aan haar motiveringsplicht.

Tegenpartij hanteert een standaardformulering zonder het dossier van verzoeker in concreto te hebben onderzocht. Dit maakt een schending uit van de motiveringsplicht.

De aanvraag dient wel degelijk ontvankelijk en gegrond verklaard te worden nu er aan alle voorwaarden voldaan was.

Er werd dan ook onvoldoende onderzoek gedaan naar de ziekte van verzoeker en het feit of hij in Kosovo daadwerkelijk medicatie en medische verzorging kan krijgen.

Op welke bevindingen of onderzoek baseert tegenpartij zich?

Verzoeker brengt een medisch attest bij waaruit wel degelijk blijkt dat verzoeker nog steeds ziek is en dat zij best in België behandeld wordt.

Er kan dan ook discussie over bestaan dat verzoeker ernstig ziek is en de nodige behandeling nodig heeft. Bij gebrek aan een adequate behandeling is het leven van verzoeker wel degelijk in gevaar.

Aangezien het voor verzoeker in zijn thuisland echter niet evident is om toegang te krijgen tot de nodige medische hulpverlening.

Dat ten gevolge van dergelijke flagrante schendingen van hoger vermelde middelen de bestreden beslissing dient vernietigd te worden

De bestreden beslissing is dan ook onvoldoende gemotiveerd.

Er ligt bijgevolg geen enkel bewijs voor dat verzoeker daadwerkelijk in staat is, gezien zijn medische problematiek, om het grondgebied te verlaten.

Het is voor verzoeker dan ook onmogelijk om het grondgebied te verlaten en tegenpartij heeft onvoldoende onderzoek hier naar gevoerd en heeft de beslissing slechts lichtzinnig gemotiveerd.

Deze manier van handelen is totaal onmenselijk en houdt geen rekening met de mens achter de aanvraag. Voor tegenpartij is verzoeker een louter nummer.

Tegenpartij heeft geen enkel inspanningen gedaan om te onderzoeken of de ziekte van verzoeker in zijn thuisland effectief adequaat behandeld zou kunnen worden.

Op basis van een zeer korte motivering komt men tot de vaststelling dat de aanvraag ongegrond zou zijn."

2.2 Wat de ingeroepen schending van de wet van 29 juli 1991 betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

De Raad merkt op dat de verzoeker de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing steunt op toepassing van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet, “zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen”. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)”

De bestreden beslissing steunt op het advies van de ambtenaar-geneesheer van 24 juli 2013 dat zich in het administratief dossier bevindt en waarvan verzoeker een kopie ontving onder gesloten omslag op 31 juli 2013. Uit dit advies blijkt dat de verzoeker lijdt aan aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat opgevolgd en behandeld worden. De ambtenaar-geneesheer concludeert echter dat de aandoeningen van verzoeker geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling om reden dat opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Kosovo. De gemachtigde besluit derhalve dat uit de voorgelegd medisch getuigschriften niet kan worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch kan worden afgeleid dat dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst

of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker voert aan dat er geen twijfels zijn over het gegeven dat hij een medische aandoening heeft die een ernstige bedreiging vormt voor zijn leven indien deze niet correct behandeld wordt. Ten deze merkt de Raad op dat in het medisch advies van 24 juli 2013 door de ambtenaar-geneesheer wordt bevestigd dat de therapie met anoxaparine en fenprocoumon, de bepaling van INR en de opvolging door een pneumoloog essentieel zijn. Evenwel stelt de ambtenaar-geneesheer eveneens vast dat verzoeker kan reizen, er geen contra-indicatie is om met het vliegtuig te reizen en er geen nood is aan mantelzorg om medische redenen. De gemachtigde aanvaardt bijgevolg dat verzoeker nood heeft aan medische opvolging.

Wat de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden betreffen, haalt hij, na onderzoek, aan dat de nodige medicamenteuze behandeling aanwezig is en dus beschikbaar, dat de opvolging door een pneumoloog mogelijk is en dat bloedafname ter bepaling van INR eveneens mogelijk is.

Verzoeker meent dat er geen onderzoek is gedaan of de medicatie in Kosovo daadwerkelijk beschikbaar is.

In tegenstelling tot verzoekers betoog verwijst de ambtenaar-geneesheer in zijn advies naar actuele bronnen waaruit blijkt dat fenprocoumon weliswaar niet beschikbaar is in Kosovo maar kan vervangen worden door geneesmiddelen die wel beschikbaar zijn. Ook Enoxaparine kan vervangen worden door een andere heparine met laag moleculair gewicht dat wel beschikbaar is volgens de bronnen waarnaar hij verwijst. Verzoeker betwist niet dat de noodzakelijke geneesmiddelen, onder een andere benaming, beschikbaar zijn in Kosovo.

Verzoeker betoogt verder dat hij onmogelijk kan terugkeren omdat hij onvoldoende toegang heeft tot medische verzorging en hij stelt dat de gemachtigde geen enkele inspanning heeft geleverd om dit te onderzoeken.

Ten dezen merkt de Raad op dat wat betreft de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen en opvolging, na onderzoek, hierover als volgt, wordt gemotiveerd in het advies van de ambtenaar-geneesheer:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 09.07.2013. Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken :

- *Het standaard medisch getuigschrift d.d. 08/07/2013 ingevuld door dr. L. huisarts: status na longembolie en diepe veneuze trombose (DVT) onder behandeling met Clexane en Marcoumar*
- *Het standaard medisch getuigschrift d.d. 16/05/2013 ingevuld door dr. L. - status na longembolie en DVT.*
- *Het resultaat van de bloedafname d.d. 10/06/2013, d.d. 30/05/2013, d.d. 23/05/2013 en d.d. 04/06/2013 aangevraagd door dr. B: INR is laag voor iemand op anticoagulantia.*
- *Het medisch verslag d.d. 06/05/2013 opgesteld door dr. M: vermoeden van DVT.*
- *Het resultaat van de bloedafname d.d. 30/04/2013 aangevraagd door dr. V: INR is laag verhoging van d-dimeren.*
- *Het resultaat van de bloedafname d.d. 03/05/2013 aangevraagd door dr. V: de betrokkene is nomozygoot voor prothrombine mutatie van de bloedafname d.d. 04/05/2013 aangevraagd door dr. V: INR is laag. Bijschrift met de hand: Clexane werd gestart.*

Uit de ter staving voorgelegde getuigschriften blijkt dat deze 42-jarige man, maakte een DVT in 2013 en 2011 en een longembolie in 2011 door.

Ik beschouw zijn therapie met enoxaparine (Clexane®) en tenprûcoumon (Marcouman®), het bepaling van INR en de opvolging door een pneumoloog als essentieel.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen, Er te ook geen contra-indicatie om met de vliegtuig te reizen gezien correcte medicamenteuze therapie werd ingesteld. Er is geen nood aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het Kosovo

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Betreffende de medicamenteuze behandeling met fenprocoumon (Marcoumar®). Deze medicament is niet beschikbaar in Kosovo. Fenprocoumon kan wel vervangen worden door acenocoumarol (Sintrom®) of door warfarine (Marevan®). Zowel acenocoumarol als warfarine zijn beschikbaar volgens (1) en (2). Enoxaparine is een heparine met laag moleculair gewicht. Deze kan eventueel vervangen worden door een andere heparine met laag moleculair gewicht, Een heparine met laag moleculair gewicht is beschikbaar volgens (2).

De opvolging door een pneumoloog is mogelijk volgens (1).

Bloedafname ter bepaling van INR is mogelijk volgens (1).

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname

Verwijzend naar de Nota Toegankelijkheid van de zorgen In het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf d.d. 24/07/2013:

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene, zijnde Kosovo. Uit Informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt:

De gezondheidszorg in Kosovo wordt georganiseerd op drie niveaus, gekenmerkt door een toenemende graad van specialisatie. Er wordt gewerkt via een systeem van doorverwijzing en voorgeschreven medicatie op basis van de beoordeling van de geconsulteerde arts zoals dat in de meeste systemen van gezondheidszorg het geval is, Kosovo kent vooralsnog geen publieke ziekteverzekering, maar de gezondheidszorgen worden geleverd en gefinancierd door de overheid vanuit het algemene budget. Wat zorg en medicatie betreffen, kunnen personen die afhankelijk zijn van sociale bijstand, kinderen tot de leeftijd van 15 jaar; personen ouder dan 65 jaar en mensen met een chronische ziekte en mensen met een handicap genieten van gratis zorg en medicatie.³ Personen die niet tot een van deze groepen behoren kunnen dankzij de Ministeries van Gezondheidszorg en Financiën van een systeem van medebetaling genieten. Voor primaire gezondheidszorg komt dit neer op een kost van gemiddeld €2, Voor secundaire en tertiaire gezondheidszorg zoals een consultatie bij een specialist is dit gemiddeld €3, wat ook de prijs is per nacht dat men doorbrengt in een hospitaal.⁴ Betrokkene zal dus steeds van de nodige zorg verzekerd zijn,

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. De echtgenote van betrokkene kan eveneens haar steentje bijdragen in de financiële situatie. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Kosovo — het land waar hij tenslotte 39 jaar verbleef - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

De advocaat van betrokkene stelt in het verzoekschrift dat het niet vaststaat dat betrokkene de nodige medische verzorging zal ontvangen aangezien medicatie schaars en duur is. Echter, er worden geen bewijzen aangebracht dat deze algemene stelling op de individuele situatie van betrokkene van toepassing is.

Tevens dient opgemerkt te worden dat een verblijfstitel kan niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de medische zorgen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen lopen. Het gaat erom na te gaan of de nodige medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst of het land waar de verzoeker gewoonlijk verblijft. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat, zijn de verschillende nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat.

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat tot doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten; beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusies:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland, Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

Verzoeker betoogt dat de gemachtigde enkel verwijst naar algemene veronderstellingen die niet concreet werden onderzocht in het specifieke geval voor verzoeker.

De Raad merkt evenwel op dat verzoeker niet concreet verduidelijkt met welke elementen van zijn specifiek geval geen rekening werd gehouden noch een begin van bewijs aanbrengt om zijn algemene beweringen te staven. Met name stelt verzoeker dat hij niet beschikt over enig inkomen, hij geen familie meer heeft in Kosovo waar hij terecht zou kunnen en niet in de mogelijkheid is om nog te werken. Dienaangaande stelt de Raad vast dat de gemachtigde motiveert: *“Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschikt voor. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene zelf zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. De echtgenote van betrokkene kan eveneens haar steentje bijdragen in de financiële situatie.”* Verwerende partij meent ook dat het erg onwaarschijnlijk lijkt dat verzoeker in Kosovo -land waar hij tenslotte 39 jaar verbleef- geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie hij terecht zou kunnen voor (tijdelijke)opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Met het loutere betoog dat hij niet over enig inkomen beschikt, geen familie meer heeft en onmogelijk kan werken en bij gebrek aan een begin van bewijs daaromtrent slaagt verzoeker er niet in om dit concrete motief te weerleggen en aan te tonen dat hij arbeidsongeschikt is en geen inkomen kan verwerven of beroep kan doen op zijn echtgenote, dan wel familie, vrienden of kennissen. Verzoeker slaagt er niet in om *in concreto* aan te tonen dat de gemachtigde onzorgvuldig of kennelijk onredelijk hieromtrent heeft gemotiveerd.

Waar verzoeker zich beperkt tot het stellen dat hij niet de financiële middelen heeft om toegang te verkrijgen tot medische hulpverlening, wijst de Raad er vervolgens op dat de gemachtigde motiveert: *“Er bestaat geen publieke ziekteverzekering in Kazachstan. Men werkt er met een lijst van sociaal belangrijke of gevaarlijke aandoeningen De zorgen voor deze aandoeningen zijn gratis en dat zijn ze voor alle burgers. De kosten voor andere zorgen betaalt de patiënt. Patiënten hebben het recht hun zorgverschaffer te kiezen.*

De regering van Kazachstan investeert ernstig in dit systeem zodat de gewaarborgde zorgen op een degelijk niveau verschaft kunnen worden. De aandoening waar betrokkene aan lijdt staat op deze lijst vermeld.

Medicatie is ook gratis voor wie in een ziekenhuis verzorgd wordt en voor sociaal kwetsbare groepen. In andere gevallen moeten mensen hun medicijnen zelf betalen.

Er is verder ook nog financiële sociale bijstand beschikbaar voor burgers die niet over voldoende inkomsten of middelen beschikken. Het bedrag wordt aangepast aan de individuele situatie.”

Deze concrete en feitelijke vaststellingen, die het resultaat zijn van een onderzoek gebaseerd op objectieve bronnen, zoals een rapport van Caritas, die zich in het administratief dossier bevinden, worden door verzoeker niet *in concreto* betwist noch weerlegd. Verzoeker kan derhalve niet dienstig aanvoeren dat er geen onderzoek werd gevoerd naar de mogelijkheden tot gratis hulpverlening.

Verzoeker maakt eveneens niet aannemelijk dat de informatie waarop de ambtenaar-geneesheer steunt onjuist is, noch dat deze ambtenaar-geneesheer omtrent de toegankelijkheid van medische hulpverlening in Kosovo onzorgvuldig of kennelijk onredelijk heeft geoordeeld en gemotiveerd.

Uit wat voorafgaat besluit de Raad dat de verzoeker met zijn summier betoog op generlei wijze aannemelijk maakt dat de ambtenaar-geneesheer zijn appreciatie van de voorgelegde aandoening en van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de benodigde behandeling in het land van herkomst op een kennelijk onredelijke wijze of steunend op een foutieve feitenvinding heeft gemaakt, noch dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen.

Het feit dat de verzoeker het niet eens is met de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer en de gevolgtrekking van de gemachtigde, volstaat niet om de motieven te weerleggen.

De bestreden beslissing steunt op afdoende, ter zake dienende, pertinente en deugdelijke motieven.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.3 In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 en artikel 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM). In het derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 5 en 8 van het EVRM.

Ter adstruering van de middelen zet verzoeker het volgende uiteen:

“tweede middel: schending van de artikelen 3 en 14 EVRM

Verzoeker kreeg het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit komt in principe neer op het feit dat verwerende partij van oordeel is dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan worden teruggeleid.

De beschrijving van de feiten bevatten echter voldoende aanwijzingen dat verzoeker bij haar terugkeer het slachtoffer zal worden van handelingen verboden door artikel 3 EVRM.

Door haar land te ontvluchten is verzoeker eveneens blootgesteld aan represailles bij een eventuele terugkeer.

Er werd immers geen onderzoek gedaan naar de ziekte van verzoeker, er werd enkel gesteld dat er in Kosovo tevens een behandeling voorhanden zou zijn.

Door verzoeker terug te sturen naar haar land van herkomst staat het vast, minstens is er een reëel risico, dat zij slachtoffer zal zijn van onmenselijke behandelingen.

Verzoeker vreest terecht voor zijn leven.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met de gevolgen die zij veroorzaakt voor de veiligheid en de fysiek integriteit van verzoeker.

Een gedwongen terugkeer of het terugsturen van verzoeker naar Kosovo houdt een regelrechte bedreiging in voor het leven van verzoeker.

Dat dit middel dan ook gegrond is.”

“derde middel schending van artikel 5 en 8 EVRM

Het is duidelijk dat verzoekster bij haar terugkeer niet in veiligheid zal zijn.

De vrees voor haar leven is gegrond en van veiligheid is geen enkele sprake.

Nochtans houdt artikel 5 EVRM een verbod in van schending van persoonlijke vrijheid en veiligheid. Dit artikel zal zonder meer geschonden worden zodra verzoeker terug zou keren naar zijn land van herkomst.

De veiligheid en vrijheid van verzoeker is geenszins gewaarborgd in zijn land van herkomst, temeer vermits hij zijn land van herkomst verlaten heeft en hij zal blootgesteld worden aan represailles wegens landverraad.

Verzoeker heeft geen inkomen en heeft geen plaats om te verblijven in Kosovo.

Indien hij gedwongen zou worden om terug naar Kosovo te gaan, heeft hij aldaar geen enkele bron van inkomsten en is hij zelfs niet in staat om te zorgen voor de levensnoodzakelijke zaken gezien zijn ernstige ziekte.

Artikel 8 EVRM beschermt onder meer de eerbiediging van het recht op een familie- en gezinsleven, en de eerbiediging van het recht op een privé-leven.

Verzoeker heeft inmiddels een band opgebouwd hier in België en heeft zich geïntegreerd in de maatschappij en heeft hiervoor de nodige inspanningen geleverd.

Verzoeker is reeds enige tijd in België en heeft zich zeer goed geïntegreerd.

Dat dit middel dan ook gegrond is.”

2.4 Wat de aangevoerde schending van het EVRM betreft, wijst de Raad er op dat de thans bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel bevat en dat het beroep geen verwijderingsmaatregel tot voorwerp heeft. Een schending van de artikelen 3, 5, 8 en 14 van het EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd ten aanzien van een beslissing die, zoals *in casu*, geen verwijderingsmaatregel omvat (cf. RvS 18 juni 2002, nr. 107.971; RvS 4 juli 2002, nr. 108.866; RvS 25 maart 2004, nr. 129.737). Ten overvloede merkt de Raad ook nog op dat de loutere stelling dat men als gevolg van de ongegrondheidsbeslissing geen verdere medische behandeling opvolging hulp meer mag verwachten en hij blootgesteld zal worden aan represailles wegens landverraad, niet volstaat om enig reëel risico in de zin van artikel 3 van het EVRM aannemelijk te maken.

Het tweede en derde middel zijn ongegrond.

2.5 In het vierde middel beroept verzoeker zich op “*humanitaire gronden*”. Dit middel wordt als volgt toegelicht:

“Dat verzoeker alle banden heeft verbroken in zijn voormalig thuisland en riskeert om er vervolgt te worden bij haar terug keer. Verzoeker heeft in België reeds een begin gemaakt van de opbouw van zijn nieuw leven.

Indien het beroep tot nietigverklaring van verzoeker niet gegrond zou verklaard worden, dit een humanitair onrecht zou uitmaken.

Dienvolgens vraagt de verzoeker om in voorkomend geval de bestreden beslissing met betrekking tot haarzelf op humanitaire gronden te vernietigen.”

2.6 Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State dient onder “*middel*” te worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker voert “*humanitaire gronden*” aan en stelt dat indien de bestreden beslissing niet wordt vernietigd dit een humanitair onrecht zou uitmaken. De aangevoerde kritiek geeft te dezen blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de gemachtigde, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek, hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort. Het komt de Raad enkel toe de wettigheid van de bestreden beslissing te beoordelen aan de hand van de aangevoerde middelen. Verzoeker laat echter na te preciseren welk beginsel werd geschonden en op welke wijze dit beginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het is niet aan de Raad om uit de uiteenzetting een middel te distilleren. Aldus kan de aangebrachte uiteenzetting niet als ontvankelijk onderdeel van het middel worden gezien (RvS 1 juni 2006, nr. 159.492).

Het vierde middel is dan ook onontvankelijk.

De verzoeker heeft derhalve geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN